

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 6 juni 2012 — Serebryanniy vek EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — gr. Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zaak C-283/12)

(2012/C 243/16)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Serebryanniy vek EOOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — gr. Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 2, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat het verkrijgen van een immaterieel investeringsgoed tegen betaling van de kosten voor de verbetering van een gehuurd of ter beschikking gesteld vermogensbestanddeel een betaling vormt voor de dienst bestaande in de verbetering, ook al is de eigenaar van het vermogensbestanddeel volgens de overeenkomst geen vergoeding verschuldigd?
- 2) Verzetten artikel 2, lid 1, sub c, en artikel 26 van richtlijn 2006/112 zich tegen een nationale bepaling volgens welke de verrichting om niet van een dienst bestaande in de verbetering van een gehuurd of ter beschikking gesteld vermogensbestanddeel in elk geval aan de btw is onderworpen? Maakt het voor de beantwoording van deze vraag in omstandigheden als die in het hoofdgeding verschil indien
 - de verrichter van de dienst om niet het recht op aftrek van de voorbelasting over de voor de uitvoering van de verbetering betrokken goederen en diensten heeft uitgeoefend, hetgeen hem nog niet is geweigerd bij een definitief geworden wijzigingsaanslag;
 - de vennootschap op het tijdstip van de belastingcontrole nog niet begonnen was met het verrichten van belastbare handelingen met de onroerende goederen en de duur van de overeenkomsten evenwel nog niet was verstreken?
- 3) Verzetten de artikelen 62 en 63 van richtlijn 2006/112 zich tegen een nationale bepaling volgens welke het belastbare feit van een handeling niet plaatsvindt op het tijdstip waarop de dienst wordt verricht (in casu de uitvoering

van de verbetering), doch op het tijdstip van de daadwerkelijke teruggave van het vermogensbestanddeel na verbetering bij de beëindiging van de overeenkomst of bij stopzetting van het gebruik?

- 4) Indien de eerste en de tweede vraag ontkennend worden beantwoord: Volgens welke bepaling van titel VII van richtlijn 2006/112 moet de maatstaf van heffing van de btw worden bepaald wanneer de handeling om niet buiten de werkingssfeer van artikel 26 van deze richtlijn valt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Napoli (Italië) op 11 juni 2012 — Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA

(Zaak C-290/12)

(2012/C 243/17)

Procestaal: *Italiaans*

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Oreste Della Rocca

Verwerende partij: Poste Italiane SpA

Prejudiciële vragen

- 1) Verwijst richtlijn 1999/70/EG⁽¹⁾ en meer bepaald artikel 2 ervan, mede gelet op het oordeel in punt 36 van de beschikking van het Hof van Justitie van 15 september 2010 (zaak C-386/09, Briot), ook naar een arbeidsbetrekking van bepaalde duur tussen de uitzendkracht en het uitzendbureau of tussen de uitzendkracht en de inlener, zodat richtlijn 1999/70/EG dergelijke betrekkingen regelt?
- 2) Voldoet, bij gebreke van andere maatregelen ter voorkoming van misbruik, een bepaling die toestaat dat de arbeidsovereenkomst met het uitzendbureau in de tijd wordt beperkt, of wordt hernieuwd, op grond van technische, organisatorische of productieredenen die niet binnen de sfeer van het uitzendbureau liggen of niet in specifiek verband staan met de tijdelijke arbeidsbetrekking, maar op grond van algemene vereisten die aan de uitzendkracht worden gesteld, die losstaan van de specifieke arbeidsbetrekking, aan de vereisten van clause 5, lid 1, van richtlijn 1999/70/EG, of kan dit een omzeiling van de richtlijn opleveren? Moeten de objectieve redenen als bedoeld in clause 5, lid 1, sub a, van richtlijn 1999/70/EG schriftelijk worden vastgelegd en moeten zij betrekking hebben op de specifieke arbeidsbetrekking voor bepaalde tijd en de hernieuwing daarvan, zodat de verwijzing naar de algemene objectieve redenen die de sluiting van de uitzendovereenkomst hebben gerechtvaardigd, ongeschikt is en daarom niet aan het voorschrift van clause 5, sub a, kan voldoen?

- 3) Staat clausule 5 van richtlijn 1999/70/EG eraan in de weg dat de gevolgen van het misbruik ten laste van een derde komen, in dit geval de inlener?

(¹) PB L 175, blz. 43.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tartu Ringkonnakohus (Estland) op 11 juni 2012 — Ragn-Sells AS/stadsbestuur Sillamäe

(Zaak C-292/12)

(2012/C 243/18)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Ringkonnakohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ragn-Sells AS

Verwerende partij: stad Sillamäe (stadsbestuur Sillamäe)

Prejudiciële vragen

- a) Dienen artikel 106, lid 1, juncto artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, het vrije verkeer van goederen, de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverrichting aldus te worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzetten dat een lidstaat toestaat dat in een bepaald gebied aan een onderneming die een bepaalde afvalverwerkingsinstallatie exploiteert, tegen vergoeding een uitsluitend recht op verwerking van stedelijk afval wordt toegekend, wanneer er in een straal van 260 km meerdere concurrerende ondernemingen actief zijn die meerdere verschillende afvalverwerkingsinstallaties bezitten die aan de milieueisen voldoen en gelijkwaardige technologieën toepassen?
- b) Dient artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus te worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat een lidstaat de ophaling en het vervoer van afval en ook de verwerking van afval als diensten van algemeen economisch belang beschouwt, maar deze diensten opsplijst en daardoor de vrije mededinging op de afvalverwerkingsmarkt beperkt?
- c) Kan in een procedure tot gunning van een concessie voor afvalophaling en -vervoer, waarbij de voorwaarde geldt dat in het door de concessieovereenkomst omschreven gebied een uitsluitend recht voor afvalverwerking wordt toegekend aan twee ondernemingen, de toepasselijkheid van de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie neergelegde mededingingsrechtelijke voorschriften worden uitgesloten?
- d) Dient artikel 16, lid 3, van richtlijn 2008/98/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 aldus te worden uitgelegd dat een lidstaat de mededinging kan beperken op grond van het nabijheidsbeginsel en kan

toestaan dat aan een onderneming die de afvalverwerkingsinstallatie exploiteert die het dichtst is gelegen bij het gebied waar het afval wordt geproduceerd, tegen vergoeding een uitsluitend recht tot afvalverwerking wordt toegekend wanneer er in een straal van 260 km meerdere concurrerende ondernemingen actief zijn die meerdere verschillende afvalverwerkingsinstallaties bezitten die aan de milieueisen voldoen en gelijkwaardige technologieën toepassen?

(¹) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312, blz. 3).

Hogere voorziening ingesteld op 13 juni 2012 door Telefónica S.A. en Telefónica de España, S.A.U. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 29 maart 2012 in zaak T-336/07, Telefónica en Telefónica de España/Commissie

(Zaak C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: Telefónica S.A. en Telefónica de España, S.A.U. (vertegenwoordigers: F. González Díaz en J. Baño Fos, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) en European Competitive Telecommunications Association

Conclusies

Primair

- het arrest van het Gerecht van 29 maart 2012 in zaak T-336/07, Telefónica en Telefónica de España/Commissie geheel of gedeeltelijk vernietigen;
- op basis van de beschikbare gegevens de beschikking van de Europese Commissie van 4 juli 2007 in zaak COMP/38.784 — Wanadoo España/Telefónica geheel dan wel gedeeltelijk vernietigen;
- de geldboete intrekken of verminderen krachtens artikel 261 VWEU;
- de geldboete intrekken of verminderen wegens de ongerechtvaardigd lange duur van de procedure voor het Gerecht; en
- de Commissie en interveniënten verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en de procedure voor het Gerecht.

Subsidiair, ingeval de zaak niet in staat van wijzen is,

- het arrest van het Gerecht vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening volgens de beslissing van het Hof over de rechtsvragen;